

नोपयोगः इति स्पष्टसंक्रान्तेरेव लोकशास्त्रोपयोगः । स्पष्ट-
संक्रान्तिरपि द्विविधा सायनांशा निरयनांशा चेति भेदात्
यदा सिद्धान्तगणनयायनांशसंस्कृतो ग्रहोराश्वन्तरं गच्छति
सा सायनांशा संक्रान्तिः । यदा तु अयनांशसंस्कार-
रहितः राश्वन्तरं गच्छति सा निरयनांशा संक्रान्ति-
रुच्यते । संक्रान्तिश्च “लुटेः सहस्रभागोयः स कालोर-
विसंक्रमः” इत्युक्तसूत्रकालरूपा एतच्च क्रियैव काल इति
मते अन्यमते तु संक्रान्त्युपलक्षितस्ताः ससूत्रकाल इति
भेदः । तादृशसूत्रकालस्य संक्रान्तिशब्दार्थत्वे संक्रान्तिशब्दे
वक्ष्यमाणदानादाङ्गत्यासम्भवेन “सुखाभावे प्रतिनिधिः
शास्त्रार्थः” इति न्यायेन गौणकालस्याप्यदर्शयता स्नाना-
दाङ्गत्वान्वयानुपपत्त्या च तथा कल्पान्ते स्मृत्यादाङ्गकाल-
विधेय एव तदङ्गत्वेन कल्पान्ते यथोक्तं कालमाधारीये
स्नानदानादाङ्गमते संक्रान्तिकाले मुख्यकल्पस्यासम्भवादनुक-
ल्पणाददर्शयः यथाहं देवतः “संक्रान्तिसमयः सूत्रोद्गतेभ्यः
विशितेक्षणैः । तद्योगादप्यधोर्द्ध्वं त्रिगन्धांशः पवित्रिताः”
इति देशव्यवधानराहित्येनात्यन्तसंक्षिप्तयोः पूर्वोत्तरराश्वो
मध्ये सूत्र्यः पूर्वराशिं परिलज्ज्य यावता कालेनोत्तरराशिं
प्रविशति स कालः योगद्वष्टं बिना मांसदृष्ट्या दुर्लभ्यः
अतोऽनुष्ठाने मुख्यसंक्रान्तिकालग्रहणासंभवात् संक्रान्तिसम्ब-
न्धिनौ पूर्वोत्तरकालौ ग्रहीतव्यौ संक्रान्तेः पूर्वोत्तरयोरेके-
कस्मिंस्त्रिंशद्वटिकाः पुण्या इति सामान्यत उक्तमिति । तत्र
अचलसंक्रान्तेरिव चलसंक्रान्तेरपि पुण्यकालतास्ति यथोक्तं
तत्रैव मेधादिसंक्रान्तयो यस्मिन्दिने भवन्ति तस्माद्दिनात्
पूर्वभ्यः एकादशदिनेभ्यः प्राचीने दिने मेघायनमेवं दृष्टभाय-
नमित्येवं तन्नामाद्विगतमस्ति तत्काले तस्मिन्दिने स्नानादिपु-
ण्यकालमाह जावालिः “संक्रान्तिषु यथा कालस्तदीवे-
ष्ययने तथा । अयने विंशतिः पूर्वा मकरे विंशतिः परेति”
मकरव्यतिरिक्तैकादशसंक्रान्तिसम्बन्धिष्वयनेषु तत्तत्सं-
क्रान्तिषु पुण्यकालोऽवगन्तव्यः मकरसंक्रान्तिसम्बन्धिनि त्व-
यने संक्रान्तिलक्षणं, तद्यथा मकरभिक्षे प्राचीना विंशति-
घटिकाः पुण्याः मकरसंक्रान्तौ तु पाश्चात्या विंशतिघटिकाः
पुण्या इति । न केवलमादित्यस्यैव संक्रान्तिष्वयने पुण्यकालः
किन्तु सर्वेषामपि ग्रहाणां नक्षत्रराशिसंक्रमे पुण्यकालो
भवति इत्यास्तु विशेषोत्तरेरेव राशिसंक्रमे पुण्यकालः अ-
यनसंक्रमे तु चन्द्रादीनामपि कालविशेषे पुण्यता यथाह
तत्रैव ज्योतिःशास्त्रे “नक्षत्रराश्वोरविसंक्रमे सूर्यार्क
परस्परसंस्पर्शनाद्यः पुण्यास्तयेन्दोस्त्रिधरालवैद्यता एकैव

नाडी मुनिभिः शुभोक्ता । नाद्यतस्यः सपलाः कृजस्य ।
बुधस्य तिस्रः पलविंशत्युक्ताः । अर्धर्जनाद्याः पलसप्त-
त्युक्ता गुरोश्चतस्रः सपलाश्च शुक्रे । दिनाग्रनाद्याः पलसप्त-
त्युक्ताः शनैश्चरस्याभिहिताः सुपुण्याः । आद्यान्मध्ये जपहोम-
दानं कर्त्तव्यमिति सुरेन्द्रधामिति । अयमर्थः आदित्यस्य
राशिनक्षत्रगमने अर्वाक् परतश्च षोडश घटिकाः पुण्यकालः
तथा चन्द्रस्यापि घटिकैका पलानि च त्रयोदशार्वाक् परतश्च-
पुण्यकालः । एवं मङ्गलस्य चतस्रो घटिकाः पलमेकं च
पुण्यकालः तथा बुधस्य तिस्रो घटिकाश्चतस्रो पलानि च
पुण्यकालः बृहस्पतेरपि शार्ङ्गचतस्रो घटिकाः सप्त पलानि
च पुण्यकालः । शुक्रस्य चतस्रो घटिकाः पलमेकं पुण्यकालः
शनैश्चरस्य द्व्यष्टौघटिकाः पलानि च सप्त पुण्यकालः ।
पंचमघारायां तु जैमिनिवचनत्वेन एतद्वचनसम्पत्तम् ।
मेघायनादिषु संक्रान्तिस्तुट्टीकरणेषु सूत्रे त्रिभिर्नामणौ “तथा-
यनांशाः शरमाः तथा स्पष्टार्कगत्या विहृताः दिनादि । मेघा-
दितः प्राक् चलसंक्रमाः स्युदाने जपादौ ५५ पुण्यटासौ” ।
यथा राशिसंक्रमाः न पुण्यटासौ चलसंक्रमा अपीति
द्योतनाय तथाशब्दः । अयनांशाः पञ्चा गुण्या स्पष्टया
सूत्र्यगत्या विहृताः लब्धदिनादैः दिनघटापलैः कलां
कृत्वा मेधादिद्वादशराशिसंक्रमणकालात् प्राक् चलसंक्रमसाधन-
संक्रान्तयः चलसंक्रमदाने प्राज्ञगेष्वो दक्षिणादाने जपादौ
जपपञ्चाद्वहोमादौ बह्वपुण्यटा भवन्ति तदुक्तं वशिष्ठसिद्धान्ते
चलसंक्रमशुद्धमासे संक्रमोयः स संक्रमः अजागलस्तन इव
राशिसंक्रान्तिरुच्यते” पुलस्त्यः “अयनांशसंस्कृतोभाः गौले-
चरति सर्वदा असुखा राशिसंक्रान्तिस्तुल्यः कालविधस्तयोः ।
स्नानदानजपयाज्ञव्रतहोमादिकर्म्मणि यत् कृतं चलसंक्रा-
न्नावलम्ब्यं पुरुषोऽनुते” इति रत्नमालायाम् “यावद्विंशैर-
यनच्युतिः स्यान्तद्गोम्यकालेन दिवाकरस्य । च्युतिर्भवेद्द्विष्युप-
दादिकानां रहस्यमेतन्मुनिभिः प्रदिष्टमिति” अयनांशा-
नयनञ्च अयनगण्डे दर्शितम् । तत्तद्वाद्यादिमागेषु सूत्र्यादि-
तेजःपुङ्गवश्चरचलसंक्रमोमण्डलमध्यसंपर्कश्च राशिसंक्रम
इतिविषयविवेकः तद्यथा रथ्यायां प्राक् पञ्चाहा नीयमानस्य
दीपस्याग्नेदीपप्रभा यस्मिन्प्रदेशे गच्छति तस्मिन्नेव प्रदेशे
क्षयान्तरेण दीपोऽपि गच्छति एवं सर्वेषामपि ग्रहाणां
चलसंक्रमादृष्ट्याः नन्वेवं चलसंक्रमस्य मुख्यत्वे तेनैव
ज्ञानेन पञ्चाङ्गगणना स्यात् इति चेत् न अश्विन्यादिभानां
विसंयादात् तथाहि सूत्र्याङ्गान्तराशितत्तद्दृश्यतस्यैव
सन्ध्याकाले प्रथमसुदयोच्चोत्तिषे प्रसिद्धः सर्वसम्मतश्च । तत्र